

[Bækgaard.]

Jeg gaar altsaa ud fra, at de Beføjelser, som er tænkt henlagt til Nævnet, bibeholdes for de i Forvejen eksisterende Myndigheder.

Med disse Bemærkninger kan jeg paa egne og mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Bækgaard i, at det er vist rigtigt, at Pengene bliver henlagt, som de gør. Disse Beløb har altid været henlagt, og det er de sikkert bedst tjent med stadig at være — naturligvis af virkelig alvorlige Grunde.

Saa vil jeg gerne som Medlem af Ligningsraadet takke den højtærede Finansminister, fordi den højtærede Minister stillede Forslag om i Folketinget at lade § 2 udgaa. Det kan ikke nægtes, at da vi saa Lovforslaget i Ligningsraadet, vakte det nogen Forbavselse hos os. Vi forstod udmærket den højtærede Finansministers Hensigt med Lovforslaget, som jo er ganske den samme som den, det ærede Medlem Hr. Bækgaard nylig gav Udtryk. Der maa være et eller andet Sted, hvor disse Mennesker, der jo, til Trods for at de er Skattesnydere, alligevel skal leve og gerne skal føre deres Virksomhed videre, kan opnaa en fornuftig Afvikling.

Disse Ting var vi imidlertid i Ligningsraadet allerede langt inde i, og mange Sager er afsluttet ud fra rent praktiske Hensyn, ud fra den Betragtning, at Samfundet ikke er interesseret i at slaa noget i Stykker. Men tilbage blev saa de Mennesker, som har brugt Pengene efterhaanden, og som stadig væk lever paa en Lefevod, der ikke staar i noget som helst rimeligt Forhold til sund Fornuft. Hvordan skal man faa fat i dem, hvis de f. Eks. bruger 50 000—75 000 Kr. om Aaret til at leve for — det er der nogen Mennesker, der gør Samfundet den Tjeneste at bruge. Kan man saa finde en Henstandsordning eller en Afdragsordning, som kan blive effektiv?

Her stillede det ærede Medlem Hr. Bækgaard et Spørgsmaal, som jeg ikke turde stille offentligt fra denne Talerstol, nemlig om den højtærede Finansminister vil give Ligningsraadet den samme Beføjelse, som det foreslaaede Nævn skulde have haft. Men nu er Spørgsmaalet stillet, og jeg vil ogsaa haabe, at den højtærede Finansminister vil svare imødekommende paa det, for det vil naturligvis være en Fordel for Ligningsraadet at have en saadan Beføjelse i Forbindelse med Skattedepartementets egne Embedsmænd.

Det, vi var betænkelige ved, var slet ikke dette, at vi maaske ikke var saa gode, som vi skulde være til dette Arbejde — det troede vi nok, vi var —, men det var dette, at i det Øjeblik man ude i Landet skulde forhandle med Ligningsraadets enkelte Medlemmer sammen med Ligningsdirektoratets Embedsmænd, kunde man sige til de enkelte Mennesker, vi forhandlede med: Vi kan kun gøre saadan og saadan, det staar i Loven, men saa kan I søge et fint Nævn i København, saa bliver I behandlet paa en anden Maade. Der vilde maaske ikke være noget at sige til, at et saadant Nævn eksisterede under de nuværende Forhold, men fremover vilde Ligningsraadets Arbejde ude i Landet blive bedømt paa den Maade, at vi var bare nogle Mennesker, der rejste ud for at pumpe Penge ud af Lommerne paa Folk; men naar man sendte Ansøgning om Dispensation ind til København, blev man behandlet paa en helt anden Maade. Det kunde Ligningsraadets enkelte Medlemmer ikke holde til, mente vi.

Derfor takker jeg den højtærede Finansminister — og jeg ved jeg kan gøre det paa Ligningsraadets menige Medlemmers Vegne —, fordi § 2 er taget ud af Lovforslaget. Saa maa vi haabe paa, at man senere kan faa en Ordning, som vil kunne erstatte det, der var tænkt med det Nævn, der var Tale om i § 2 i det oprindelige Lovforslag.

Jeg tror i og for sig ikke, det bliver saa forfærdelig mange Sager, det kommer til at dreje sig om. Nogle kommer der naturligvis, men de, der virkelig har haft Penge i Klemme, har næsten alle allerede været der, de, for hvem det i Virkeligheden drejede sig om Eksistensen; i alt Fald har en hel Del af dem været der, og paa en eller anden Maade har de faaet en Ordning.

Jeg er derfor tilfreds med Lovforslaget, som det foreligger. Jeg skal kun til den højtærede Finansminister stille et Spørgsmaal, som jeg nogle Gange har mødt fra Skatteraadetsmedlemmer, nemlig om de ikke, paa samme Maade som Ligningskommissionerne ude i Byerne har faaet det af Byraadet, kunde faa bevilget et eller andet Beløb som Dækning for det store Ekstraarbejde, Skatteraadene har haft i Henhold til 23. Juli Loven.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Lannung: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Folketinget. Vi er navnlig enige i, at de særlige Beløb under de foreliggende Forhold bør overføres til Re-